

Г-жа Масларска

Ти трѣбва да излѣзешъ да видишъ. И какво разправя тоя Чунчевъ, че зетя си билъ изтеглилъ паритѣ?

Масларски

Глупости, Дафинке, глупости. Изтеглилъ ги билъ. — Паритѣ си сж тамъ, въ банката. Тамъ си сж тѣ въ сандѣчето, наредени сж ония ми ти банкноти, като скумрии... А тоя съ жълтия автомобилъ — милионеръ ли? Никакъвъ милионеръ не е. Ето го бай Таско! (Кокичковъ влиза) Е, бай Таско, какво научи? Кажи, какво има.

Кокичковъ (угриженъ)

Нищо не можахъ да науча.

Масларски

Какъ тъй не можа! Нали ходи тамъ?

Кокичковъ

Ходихъ, но нѣма какъ. То на сладкарницата хора, хора — яйце да хвърлишъ, нѣма де да падне. Който има дъщеря, тамъ я довелъ. Всички госпожици, дето се записаха за дружеството „Кавалъ“, тамъ сж. И все милионера гледатъ.